

စာစဉ် - ၁၀

မြေခွေးလေးရဲ့
ချစ်ခြင်းဒဏ္ဍာရီ
စွယ်

အခန်း-၁၃၁

အိမ်ရှေ့မင်းသားက သူ၏ အသက်ဓာတ်နှင့် နတ်စွမ်းအားကို နှစ်တစ်ထောင်ပြည့်သည်နှင့် ကောင်းကင်အလင်းတန်းဖြင့် ချိတ်ဆက်နိုင်ခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် အိမ်ရှေ့မင်းသား၏ နတ်စွမ်းအားက တခြားတစ်ပါးသော နတ်မင်းများထက် သာလွန်သည်မှာ ဆိုဖွယ်မရှိနိုင်ပေ။

သို့သော် ဟူအာကတော့ မတူညီပေ။ ဟူအာက နတ်အမြဲတေမရှိသော နတ်တစ်ပါး ဖြစ်သည်။ အတတ်ပညာအားဖြင့် ရွေးချယ်ရသည်မှာ တခြားသော နတ်များစွာထက် ပို၍ အားစိုက်ရပေမည်။ ကိုက်ညီသော အတတ်ပညာတစ်ခု ရရှိရန်မှာ အလွန်ကြိုးစားမှသာ ရနိုင်ပေမည်။

ကျိုးမျိုးနွယ်နတ်များက မူလသဏ္ဌာန်နှင့် အမြဲတေ မရှိပေ။ နတ်စွမ်းအား တိုးတက်လာမှုသည် နတ်ဝိညာဉ်၏ အရှိန်အဟုန်၊ နတ်အသက်ဓာတ်၏ ကျယ်ပြန့်မှု၊ အမြဲတေ၏ ဒဏ်ခံနိုင်မှုနှင့် မူလသဏ္ဌာန်၏ စွမ်းအားသိုမှီးမှု အပေါ်တွင် တည်ရှိနေသည် ဖြစ်ရာ ဟူအာက အမြဲတေနှင့် မူလသဏ္ဌာန်မရှိသော နတ်ဖြစ်သည့်အတွက် နတ်ဝိညာဉ်နှင့် သက်ဆိုင်သော အတတ်ပညာဖြင့်သာ ဝိညာဉ်ကို တိုးတက်အောင် လုပ်ဆောင်ရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ကျန်သော အတတ်ပညာများက ဟူအာနှင့် လားလားမျှ မသက်ဆိုင်သည့်နှယ် ဖြစ်သွားပြီ ဖြစ်၏။

ကျိုးမျိုးနွယ်နတ်များက နတ်အသက်ဓာတ်၊ နတ်ဝိညာဉ်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သည့် အတတ်ပညာပိုင်း ဆိုင်ရာတွင် အားသာချက် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ဟူအာက ပင်မဝိညာဉ်ဟုတ် မဟုတ်မသေချာခြင်း ဖြစ်သည်။

နတ်ဝိညာဉ်နှင့် သက်ဆိုင်သော အတတ်ပညာရပ်များက ပို၍ များပြားခြင်း ဖြစ်ပြီး ဝိညာဉ်အခွဲနှင့် သက်ဆိုင်သော အတတ်ပညာရပ်ကို လေ့ကျင့်ရန်မှာ ကျိုးမျိုးနွယ်၏ မျိုးဆက်ဘိုးဘေးမှ တီထွင်ထားခဲ့သော အတတ်ပညာရပ်ကို လေ့ကျင့်ရမည် ဖြစ်သည်။

သို့သော် ထိုလေ့ကျင့်မှုများတွင် ပင်မနတ်ဝိညာဉ်က လေ့ကျင့်ရမည် ဖြစ်ပြီး ဟူအာနှင့် တလီကျိုးဟူတို့၏ နတ်ဝိညာဉ်အားကောင်းမှုက အတူတူမျှရှိပြီး မည်သူက ပင်မနတ်ဝိညာဉ်မှန်း မသေချာပေ။ ထို့ကြောင့် နတ်ဝိညာဉ်အတတ်ပညာရပ်အား လေ့ကျင့်ရန်မှာလည်း ဟူအာက အခက်အခဲ ဖြစ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

"တော်ပြီ မင်း သိပ်မတွေးနဲ့တော့ မြောက်ပိုင်းပင်လယ်ကို သွားလိုက်ပါ။ အဲဒီတိုင်းမီ တောင်ပင်လယ်ရေဘုရင်က မင်းရဲ့ဆွေးနွေးချက်ကို အကြောင်းပြန်ကောင်း ပြန်လိမ့်မယ်။ ဒီတော့ အဲဒီကို မသွားခင် တစ်ရက် နှစ်ရက်လောက် အချိန်ပေးပြီးတော့ အသံပို့လွှတ်တဲ့ အတတ်ပညာရပ်ကို လေ့ကျင့်သွားပေါ့။ ပြောရရင် အဲဒါက အခြေခံကျတဲ့ ကောင်းကင်က အတတ်ပညာရပ်ပဲ ဆိုတော့ မင်း အသုံးဝင်နိုင်မှာပါ"

"ဟူအာ နားလည်ပါပြီ ခမည်းတော်"

ဟူအာ ပြောပြီး ထရပ်လိုက်တော့ အိမ်ရှေ့မင်းသားက သူ့ရင်ဘတ်နေရာသို့ စိုက်ကြည့်ပြီးနောက် မေးလာသည်။

"မင်းမှာ မေးစရာရှိရင် မေးလို့ ရပါတယ်"

"ကျွန်တော် အနောက်ပင်လယ်ဒေသ အကြောင်းကို မေးချင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ လက်ရှိ ချီလုံမျိုးနွယ်တွေ အကြောင်းကိုလည်း သိချင်ပါတယ်"

"အနောက်ပင်လယ်ဒေသက သိုသိပ်တယ်။ သူတို့လက်ထဲမှာ မင်းရဲငှက်လေး ရှိနေလို့ပဲ အနောက်ပင်လယ်မှာ ငှက်မွေးနဲ့ စိမ်းကန်သာယာမှာ အသွေးဆိုတာ ပေါ်ထွက်လာတာပဲ ဆိုတော့ နောက်ကွယ်က လူက သိပ်ကို သတိထားမှန်း သိသာတယ်။ ပြီးတော့ မင်းရှိတဲ့နေရာတိုင်းမှာပဲ အဲဒါတွေက ပေါ်လာတာ ဆိုတော့ ပစ်မှတ်က မင်းပဲ ဖြစ်နေတယ်။ ငါ့စိတ်ထင် မင်းကို ထိခိုက်စေမှာထက် မင်းရဲလက်ကို အငှားသုံးပြီးတော့ တခြားကိစ္စတွေကို လုပ်ခိုင်းမယ်လို့ပဲ ငါ တွေးမိတယ်။ ပြောရရင် တစ်ဖက်လူက မင်းကို အကျွမ်းတဝင် သိနေတယ် ဆိုတဲ့ သဘောပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါတွေ အားလုံးက သက်သေမရှိသေးတဲ့ ငါ့မှန်းဆချက်တွေ သက်သက်ချည်းပါပဲ။ မင်း စိတ်ထဲ မထားသေးလဲ ရပါတယ်။ ဒီကိစ္စနဲ့ မင်းကို ရင့်ကျက်စေဖို့ ငါမျှော်လင့်ပါတယ်"

"ဟူအာ သိနားလည်ပါပြီ"

"ပိုင်ဒေသကို အကြောင်းတစ်ခုခုကြောင့် စစ်မေးချင်တယ် ဆိုရင် မင်းကိုယ်တိုင် လုပ်ဖို့ မလိုပါဘူး။ ချင်းရန်နတ်မင်းကို မေးလိုက်ပါ။ သူက မင်းကို ကူညီလိမ့်မယ်"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"မင်း ငါ့ဇနီးကို ဝမ်းနည်းစိတ်မကောင်းအောင် မလုပ်သရွေ့ ငါမင်းကို ကူညီမှာပါပဲ"

ဟူအာ ကောင်းကင်အကာအကွယ်နန်းဆောင်မှ ထွက်လာပြီးနောက် ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းထံသို့ သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ အသံပို့လွှတ်သည့် အတတ်ပညာရပ်ကို သင်ယူရန် ဖြစ်၏။

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်း၏ ပန်းတစ်ရာနန်းဆောင်အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်နှင့် နန်းဆောင်နှင့် မနီးမဝေးတွင် ရှိသော အနီရဲရဲ လရောင်မျှော်ပန်းပင်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။ ထိုပန်းပင်က ဟူအာ မြေခွေးဘဝနှင့် ရှိစဉ်က ထိုအပေါ်တွင် တက်အိပ်နေကျ ပန်းပင်ဖြစ်သည်။

ထိုပန်းကိုင်းများက လရောင်၏ အောက်တွင် ပို၍ ပွင့်လန်းကြီးထွားသည် ဟု ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက တစ်ခါက ဆိုဖူးသည်။ သို့သော် ကောင်းကင် နန်းတော်တွင်က လရောင်မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုအပင်၏ ကြီးထွားမှုနှုန်း က အနည်းငယ် ပြဿနာရှိဟန် တူသည်။

ဟူအာ အနည်းငယ် နွမ်းလျနေသော ခန္ဓာကိုယ်ဖြင့် ထိုအပင်ပေါ်သို့ တက်သွားပြီး ပန်းကိုင်းကြီးကြီး တစ်ကိုင်းပေါ်တွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ခန္ဓာကိုယ်ကို ထိန်းနိုင်မည့် အကိုင်းကို မှီလိုက်ပြီးနောက် မျက်လုံးများကို မှေးမှိတ်လိုက်တော့သည်။

ကျိုးမျိုးနွယ်နတ်များက အိပ်ရန်မလိုပေ။ သို့သော် ဟူအာက ကျိုးလျန်နတ်မင်း၏ ရေခဲချောက်အတွင်း နတ်စွမ်းအားကို တစ်ကြိမ် ကုန်စင်အောင် အသုံးပြုထားခဲ့ရသည်။ ပြီးနောက် ကြယ်တာရာဒေသတွင် တောင်ပင်လယ် ရေမင်းသမီး၏ နတ်အသက်ဓာတ်ကို အဆက်မပြတ် ထိန်းညှိပေးခဲ့ရသည် ဖြစ်ရာ ဟူအာက ပင်ပန်းနေပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မကြာမီတွင် လရောင်မျှော်ပန်းကိုင်းပေါ်တွင် အိပ်ပျော်သွားတော့၏။ ဟူအာ အိပ်ပျော်သွားပြီးနောက် လရောင်မျှော်ပန်းကိုင်းက ယခင်ကအတိုင်း ဟူအာကို ပြုတ်မကျစေရန်နှင့် နေပျောက်မထိုးစေရန် အလိုက်သတိ အကူအညီ ပေးလေသည်။

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက နန်းဆောင်အတွင်း ရှိနေရာမှ နန်းဆောင်အပြင်မှ ဖျော့တော့သည့် နတ်စွမ်းအားကို အာရုံခံမိပြီးနောက် အပြင်သို့ ထွက်လာ

သည်တွင် ပန်းကိုင်းပေါ်တွင် နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေသော တပည့်ဖြစ်သူကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

"ရို့.. တစ်လလုံး မအိပ်ခဲ့ရတဲ့ပုံပဲ။ ဒီကလေး သနားစရာပဲ"

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက သလွန်နားမှ အေးမြသစ်စိမ်းချည်စောင်ကို ယူလာပြီးနောက် ဟူအာပေါ်သို့ လွှမ်းခြုံပေးလိုက်သည်။ ပြီးနောက် လရောင်မျှော်သစ်ပင်အား အနည်းငယ် စိတ်အလိုမကျဟန်ဖြင့် ပြော၏။

"မင်းကို ငါက စိုက်ပျိုးထားတာပါ။ မင်းက သူ့ကိုကျ တကယ် သဘောကျတယ် ပေါ့လေ။ ငါ့ကိုတောင်မှ မင်း အဲလို မကာကွယ်ပေးတတ်ဘူး။ သူမင်းကို ရေတစ်စက်တောင်မှ လောင်းဖူးတာ မဟုတ်ဘူး"

လရောင်မျှော်သစ်ပင်က ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်း၏ စကားများကို အလေးမထားဟန်ဖြင့် မည်သည့်အပြုအမူကိုမျှ မပြဘဲ တုတ်တုတ်မျှပင် မလုပ်ပေ။

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက မနီးမဝေးရှိ ကျောက်စားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်အိုးနှင့် ခွက်က ကျောက်စားပွဲပေါ်တွင် ပေါ်လာသည်။ ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းအနားတွင် ဖတ်လက်စ စာအုပ်လိပ်ငယ်ကလည်း ပေါ်ထွက်လာ၏။

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက စာအုပ်လိပ်ကို ငုံ့ကြည့်လိုက်ပြီးမှ လက်ဖက်ရည်ခွက်ကို ဖြည့်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် ဖြည်းညင်းစွာ မှုတ်ကာ သောက်လိုက်ပြီး စာမျက်နှာကို လှန်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် တီးတိုးရေရွတ်သည်။

"အနီရောင်မိုးကြိုးအတတ်ပညာရပ်က လက်တွေ့ မရှိဘဲနဲ့ လေ့လာဖို့က တကယ်ခက်တာပဲ"

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက တီးတိုးရေရွတ်လိုက်သည်တွင် ပန်းတစ်ရာနန်းဆောင်ခန်းမ၏ လေထုသို့ နတ်စွမ်းအာဖြင့် အသံတစ်ခုက လွင့်ပျံ့လာ

သည်။

"ဝိန်းအချက်ပဲ"

ထိုစကားသံတွင် လှောင်သံသဲ့သဲ့က သိသိသာသာ ပါဝင်နေပေသည်။ သို့သော် ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းကမူ ထိုစကားသံကို အမှန်ပင် လျစ်လျူရှုထားလိုက်လေ၏။ သို့သော် အိပ်မောကျနေရာမှ အသံကြောင့် အနှောင့်အယှက် ဖြစ်သွားဟန်ရသည့် ဟူအာကမူ ထိုစကားသံအား အနည်းငယ် မာန်မဲလိုသော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

"မဆူနဲ့ အိပ်နေတယ်"

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက ဟူအာ၏ အသံကို ကြားလိုက်ပြီးနောက် လရောင်မျှော်သစ်ပင်ကို မော့ကြည့်လိုက်သေးသည်။ ပြီးနောက် ကျေနပ်စွာ ပြောလိုက်၏။

"ချီရှိနတ်မင်း ဘိုးဘေးလေးက အိပ်နေလို့ မဆူနဲ့တဲ့"

"ဟမ့်.. အဲဒီနတ်အစုတ်အပြတ်လေးက လူကြီးကို ရိုသေရကောင်းမှန်း မသိဘဲနဲ့ အရိုအသေ တန်လိုက်တာ.. သူ့ထက်စာရင် ဟိုတစ်ယောက်က ပိုလို့တောင် သဘောကျဖို့ ကောင်းသေးတယ်"

"သူ ဒီရက်အတွင်း အတော်လေး ပင်ပန်းနေပုံရတယ်။ ဟိုသွား ဒီသွားနဲ့ နတ်စွမ်းအား ကုန်ပြီးတော့ အနားမယူရသေးတဲ့ပုံပဲ ချီရှိနတ်မင်းကပဲ သူ့ကို ခွင့်လွှတ်ပေးလိုက်ပါဗျာ"

ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက စကားကို ဝတ်ကျေတမ်းကျေ ပြောလိုက်ပြီးနောက် ရေနွေးခွက်ကို မြှောက်လိုက်ပြီး တစ်ငုံသောက်လိုက်သည်။ ပြီးနောက် စာမျက်နှာကို ထပ်မံ၍ လှန်လိုက်၏။

"ကျိုးမျိုးနွယ်က ဒီလိုမျိုး မျိုးဆက်သားမြေးကို မွေးထားမိတာ ကျိုးရှိသာ"

သိရင် ကောင်းကင်ကနေ ကန်ချလောက်တယ်"

"ချီရှိနတ်မင်း ကျွန်တော် နတ်သမိုင်းမှာ ဖတ်ရသလောက်ကတော့ ကျိုးရှိ နတ်မင်းက တကယ့်ကို သိက္ခာပါရမီနဲ့ ပြည့်စုံနဲ့ နတ်မင်းလို့ ဖတ်ခဲ့ရတာပါ။ ပြီးတော့ သမာဓိလည်း တည်ကြည်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ သူ့မျိုးဆက်နတ် ငယ်တစ်ပါးကို ကောင်းကင်ကနေ ကန်ချတဲ့ အပြုအမူမျိုးတော့ မလုပ် လောက်ဘူးလို့ မှတ်ထင်ရပါတယ်"

ချီးရှိနတ်မင်း၏ အသံက ထပ်မံ၍ ပေါ်ထွက်လာပြန်သည်။

"ကောင်းကင်နတ်သမိုင်း.. ကောင်းကင်နတ်သမိုင်း.. ငါ မပြောလိုက်ချင် ဘူး။ အားလုံးက အလိမ်အညာတွေချည်းပဲ။ သူတို့က လက်တွေ့တစ်ပုံကို ယူပြီးတော့ ကျန်တဲ့လေးပုံကို ဖြည့်စွပ် ထားလိုက်တာချည်းပဲ။ ဘယ်ဟာ ကို အမှန်ယူရမလဲ ဆိုတာကို နှောင်းနတ်တွေက သိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး"

"ချီရှိနတ်မင်း ဒီလို ပြောတဲ့ပုံအရတော့ ကောင်းကင်နန်းတော်က အလိမ်အညာတွေနဲ့ တည်ဆောက်ထားပုံပဲ။ ကြည့်ရတာ ကောင်းကင်နတ် သမိုင်းမှာ ရေးသားထားတဲ့ သဘာဝနတ်မင်းကိုးပါးက ကောင်းကင် နန်းတော်ကြီးကို မန္တန်ပေါင်းသုံးထောင်နဲ့ တည်ဆောက်ထားတယ် ဆိုတာ ကကော ဘယ်လောက်က မှန်ပြီးတော့ ဘယ်လောက်က မှားနေတာလဲ ကျွန်တော် သိခွင့်ရှိမလားဗျ"

"သွား.. ငါမင်းနဲ့ စကားမပြောတော့ဘူး"

ပန်းတစ်ရာနန်းဆောင်၏ လေထုအတွင်း အသံများက ပြန်လည် တိတ်ဆိတ် သွားတော့သည်။ ကျန်းမင်ရှိနတ်မင်းက အတန်ငယ်ပြီးလိုက် မိ၏။ ထိုလေထုအတွင်း အသက်ဓာတ်ပို့လွှတ်ပြီး စကားပြောနိုင်ခြင်းက နတ်ငယ်လေးများ ပြုလုပ်နိုင်သောအရာ မဟုတ်ပေ။

ထိုအတတ်ပညာရပ်က တိမ်ကောသွားပြီဖြစ်သလို နှောင်းနတ်ကမှ ထို
အတိုင်း စကားပြောဆိုခြင်းကို မနှစ်သက်ကြတော့ပေ။ အကြောင်းအရာ
တစ်ခုခုက ပြောဆိုလိုလျှင် ခုန်လွှားခြင်းကို အသုံးပြုပြီး မျက်နှာချင်းဆိုင်
ထိုင်၍သာ ပြောဆိုဆွေးနွေးခြင်းကို ပြုကြသည် ဖြစ်သည်။
